

?Per una Europa sense murs

«Tenim el deure i l'obligació de confeccionar unes institucions comunitàries que respectin els drets humans i que gestionin, de forma responsable, la migració»

Avui, 20 de juny, és el Dia Mundial de les Persones Refugiades. És una data que ens serveix per tornar a denunciar el drama humanitari que Europa està presenciant a les seves fronteres tot i que, no ho oblidem mai, és una realitat que es repeteix, tràgicament, els 365 dies de l'any. D'acord amb les xifres oficials, des de l'any 2000, més de 40.000 persones han mort intentant creuar la Mediterrània. És una xifra esgarrifosa, i més sabent que la immensa majoria de morts s'haurien pogut evitar, sense anar més lluny, deixant que els vaixells d'ONGs rescatin, sense por a ser perseguides o criminalitzades, les persones que es troben en perill a la Mediterrània. Alguns dels Estats Membres de la Unió Europea (UE), no només incompleixen la seva obligació de rescatar persones en risc de mort sinó que, a més, impedeixen que entitats socials ho facin. El Govern del PSOE, també forma part d'aquesta llista negra.

L'executiu de Sánchez va arribar al poder enarborant la bandera dels drets humans en la crisi europea de l'asil i, fins i tot, va omplir portades amb l'acollida de l'Aquarius. Després del gest mediàtic, però, ha continuat aplicant les mateixes polítiques que el PP: incompleix la sentència del Tribunal Suprem que obliga l'Estat a acollir 19.000 persones en aplicació de l'acord del 2015 en el si de la UE; externalitza la frontera amb el Marroc a través de devolucions en calent a alta mar i vulnera, així, la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans el qual les considera il·legals; manté les traves administratives per a l'accés a l'asil (a dia d'avui, ja són més de 100.000 les sol·licituds d'asil pendents de resoldre i, de les que es resolen, només 1 de cada 4 es fa favorablement); i ha anat més enllà que Rajoy quan ha retingut vaixells humanitaris als ports.

De fet, el mateix exministre socialista Josep Borrell -i ara eurodiputat electe- va proclamar durant la campanya electoral de les darreres europees les bondats del pacte entre la UE i Turquia, un acord que ha estat denunciat per totes les organitzacions de defensa de les persones refugiades i que no fa res més que fomentar l'Europa fortalesa. Borrell va arribar a assegurar que aquest pacte havia servit per "aturar l'hemorràgia de migrants" que arribaven a les costes gregues.

L'Estat espanyol no és l'únic Estat Membre que vulnera els tractats internacionals i la Carta de Drets Fonamentals de la UE pel que fa a l'acollida de refugiats. La Itàlia de Salvini o l'Hongria d'Orbán criminalitzen sistemàticament tant l'ajuda humanitària com els migrants. A més, la majoria d'estats han incomplert les quotes d'acollida acordades a la UE. En aquest sentit, des de l'Eurocambra hem de treballar per tal que la UE sancioni els països que vulnereu els acords presos i abordi un mecanisme de revisió permanent del compliment dels drets fonamentals en els Estats Membres. Altrament, la UE estaria vulnerant els principis sobre els quals s'ha fundat: els drets humans i la solidaritat entre Estats.

La UE necessita, més que mai, una política comuna de gestió de les migracions valenta i respectuosa amb els drets humans, que defineixi vies legals i segures d'accés al mercat de treball europeu, d'acord amb les necessitats laborals que tenim i per fer front també a l'envelliment de la població. Tal com fa el Canadà. La política migratòria actual de la UE, que consisteix a mirar cap a un altre costat, és una gran irresponsabilitat. La migració és un repte global que s'intensificarà en els propers anys i, com a europeus, hem d'afrontar-la en positiu. Les migracions han format part de la història de la humanitat des dels seus inicis.

A més, creiem que cal establir un visat humanitari que permeti demanar asil des dels països d'origen i que inclogui també els refugiats climàtics, que actualment ja representen 20 milions de persones cada any. I, per descomptat, cal que es materialitzi la reforma del Sistema de Dublín,

aturada des de fa un any i mig pel Consell, per tal que la responsabilitat d'acollir no recaigui només al país d'entrada, sinó que s'estableixi un mecanisme de reubicació basat en la solidaritat entre els Estats Membres.

Durant el mandat de Jean-Claude Juncker, sovint hem hagut d'abaixar el cap, avergonyits per les decisions que prenia la UE davant de l'arribada de persones a la nostra costa. La insensibilitat davant la mort al bell mig d'Europa, el bressol de la democràcia, ha sigut del tot colpidora. I és per això que, tenint en compte les noves majories que han sorgit a partir de les eleccions europees, tenim el deure i l'obligació de confeccionar unes institucions comunitàries que respectin els drets humans i que gestionin, de forma responsable, la migració, un fenomen que serà transcendental i clau per al futur de les nostres societats. L'Europa que hem de construir no ha de ser pas aquella que aixeca murs sinó la que basteix ponts amb esperit inclusiu i solidari. Amb l'esperit d'aquells que, un dia, van iniciar aquest ambiciós projecte anomenat Unió Europea.